

اتین ژیلسون

هستی در اندیشه فیلسفه‌دان

مترجمان: سید حمید طالب‌زاده و محمدرضا شمشیری
با مقدمه دکتر کریم مجتبه‌ی

www.ketab.ir

انتشارات حکمت
تهران، ۱۴۰۳

این کتاب ترجمه‌ای است از:

Etienne Gilson,
Being and Some Philosophers,
Pontifical Institute of Mediaeval Studies, 1949.

سرشناسه: ژیلسون، اتین، ۱۸۸۴-۱۹۷۸ م.

عنوان: هستی در اندیشه فیلسفان

نویسنده: اتین ژیلسون | مترجمان: حمید طالب‌زاده، محمدرضا شمشیری

مشخصات نشر: تهران، حکمت، ۱۳۹۴

مشخصات ظاهري: ۴۰۸ صفحه

شابک: 978-26-8713-8978

عنوان اصلی کتاب: *Being and some philosophers*

یادداشت: کتاب‌نامه – نمایه

موضوع: هستی‌شناسی

شناسه افروزه: طالب‌زاده، حمید، ۱۳۳۷، مترجم

شناسه افروزه: شمشیری، محمدرضا، مترجم

شناسه افروزه: مجتهدي، كريم، ۱۳۰۹، مقدمه‌نويس

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۴ ۹۵۵ ۳۲۳۱ ۵

رده‌بندی دیوی: ۱۱۱

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۳۸۳۱۴۰۳

دانشگاه
هکم

نشانی دفتر و فروشگاه مرکزی: تهران، خیابان امام خمینی، ابوريحان، شماره ۹۴
کد پستی: ۱۳۱۵۶۹۴۱۶۵ • تلفن: ۰۲۶۴۶۱۲۹۲ | ۰۲۶۴۶۱۵۸۷۹ | ۰۲۶۴۰۶۵۰۵

www.hekmat-ins.com | info@hekmat-ins.com
[hekmatpub](http://hekmatpub.com) | [Facebook](https://www.facebook.com/hekmatpub) | [Instagram](https://www.instagram.com/hekmatpub/) | 09394402251

هستی در اندیشه فیلسوفان

اتین ژیلسون

نویسنده:

سید حمید طالب زاده (عضو هیئت علمی دانشگاه تهران)

مترجمان:

محمد رضا شمشیری

حسن کریم زاده

طراح جلد:

ششم = ۱۴۰۳ شمسی = ۱۴۴۶ قمری

نوبت چاپ:

۲۲۰ نسخه

شمارگان:

۹۷۸-۹۶۴-۸۷۱۳-۲۶-۸

شابک:

مؤسسه فرهنگی - هنری حکمت

حروفچینی و صفحه آرایی:

(کلیه حقوق محفوظ و مخصوص انتشارات حکمت است)

تکثیر، انتشار و بازنویسی این اثر یا قسمی از آن به هر شوه (از قبیل چاپ، فتوکپی، الکترونیک،

صوت و تصویر) بدون اجازه مكتوب ناشر ممنوع است و بیکرد قانونی دارد.

فهرست

۹	یادداشت ناشر.....
۱۱	مقدمه
۱۹	پیشگفتار مترجم.....
۲۷	دیباچه
۳۴	یادداشت‌های دیباچه
۳۵	فصل اول: هستی و واحد
۹۷	یادداشت‌های فصل اول
۱۰۱	فصل دوم: هستی و جوهر
۱۵۳	یادداشت‌های فصل دوم
۱۵۷	فصل سوم: ماهیت وجود
۲۱۷	یادداشت‌های فصل سوم
۲۲۱	فصل چهارم: وجود در برابر هستی
۲۹۱	یادداشت‌های فصل چهارم
۲۹۷	فصل پنجم: هستی وجود
۳۴۹	یادداشت‌های فصل پنجم
۳۵۳	فصل ششم: شناخت وجود
۳۹۵	یادداشت‌های فصل ششم
۳۹۹	نمایه

مقدمه

این ژیلسوون (متولد ۱۸۸۴ - متوفی ۱۹۷۸)، فیلسوف و مورخ بزرگ فرانسوی از سال ۱۹۲۱ تا ۱۹۳۲ به تدریس «فلسفه در قرون وسطی» در دانشگاه سورین پاریس پرداخته و بعد به نحو رسمی، کرسی استادی این درس را در «کلش د فرانس» مرکز بزرگ علمی کشور فرانسه، به دست آورده است. او همچنان در سال ۱۹۲۹ از بنیانگذاران مؤسسه کلیساپی مطالعات در تفکر قرون وسطی در شهر تورنتو کانادا بوده و در سال ۱۹۴۶ بعد از جنگ جهانی دوم به عضویت آکادمی فرانسه انتخاب شده است.

لازم است گفته شود که افزون بر تخصص علمی سطح بالا، ژیلسوون همچنین به سبب ایمان راسخ و تعهدات دینی خود، عملاً یکی از رهبران اصلی نهضت احیای فلسفه توomas آکویینی، در کلیساپی رومی مسیحی بوده است. او بیش از چهل کتاب و تعداد زیادی مقاله به زبان فرانسه و انگلیسی دارد و البته خود مستقیماً به زبان انگلیسی نیز می‌نوشه است. در میان استادان بزرگ قرن بیستم - اعم از فرانسوی یا غیر - کمتر کسی به اندازه ژیلسوون توانسته است تبحر و وسعت اطلاعات واقعاً استثنائی خود را با دقت علمی و صلاحیت اخلاقی در امر تحقیق و تجسس هم آهنگ نماید، به نحوی که حتی تعهدات دینی او، مانع از حفظ انصاف و

تعادل در موضع‌گیری‌های اجتناب‌ناپذیر او نمی‌گردد. از این لحاظ زیلsson نه فقط یکی از اولین کسانی است که به خوبی تأثیر سازنده افکار فلاسفه بزرگ مسلمان چون فارابی و خاصه ابن سینا را در نزد متکلمان غربی نشان داده، بلکه افزون برآن با مقایسه افکار آنها با سنت‌های یونانی، بر جنبه بدیع و بسیار عمیق تفکر خاص آنها نیز کاملاً تأکید کرده است. او همچنین از این رهگذر نشان داده که کلاً سنت‌های فکری و مراحل تکوینی آنها در قرون وسطای مسیحی، برخلاف آنچه به نحو متداول و سطحی بعد از تجدید حیات فرهنگی غرب (رناسانس) و خاصه بعد از قرن هیجدهم، تصور می‌شده، عمیقاً فعال و در کار بوده و در واقع ریشه اصلی تمام تحولات بعدی فرهنگ غربی بوده است. به عقیده او - به حق - اگر از مراحل تکوینی تفکر غربی در قرون وسطی صرفنظر کنیم، دیگر هیچ رابطه قویی بین تفکر در عصر جدید و معاصر با دوره باستان نمی‌توانیم برقرار سازیم. از این لحاظ نه فقط مثلاً مفهوم «اختیار» در نزد دکارت ریشه در کلام نوع قرون وسطایی دارد و رابطه فکری لایب نیتس و توماس آکوینی غیر قابل انکار است، بلکه پیر دامیالت تسمیه و مادی مسلکان متأخر نیز به نحو محرز از تفکر ابن رشدیان لاتینی که خود جنبه‌ای از تفکر آن عصر را نمایان می‌سازند، عمیقاً استفاده کرده‌اند. از این لحاظ با مطالعه بعضی از آثار زیلsson - خاصه با دقت در جزئیات و اشاراتی که او در جای جای نوشته‌های خود می‌آورد - می‌توان متوجه شد که او محققی نیست که فقط مجموعه‌ای از اطلاعات را - که البته وسعت آن استثنائی است - جمع‌آوری و طبق نظر فرانسیس بیکن، مانند «مورچگان» بر روی هم انباشته باشد، بلکه با بررسی و تأمل عمیق در این اطلاعات بیش از پیش بر قدرت فلسفی ذهنی خود افزوده است، به نحوی که مطالبی که او در فلسفه جدید در مورد دکارت و یا کانت و خاصه در فلسفه‌های «قیام ظهوری» (اگزیستانس) می‌گوید، بسیار عمیق‌تر و

آموزنده‌تر از مطالبی است که بعضی از متفکران متأخر - با وجود شهرت کاذب روزنامه‌ای خود - عنوان کرده‌اند.^۱ از این لحاظ با اطمینان می‌توان گفت که تبحر در نزد ژیلسوون محدود به دوره خاصی از تاریخ نمی‌شود و اصلاً در واقع صرفاً از نوع تاریخی نیست. تبحر در نزد او عین توسعه فوق العاده ذهن خلاق اوست؛ منظور اینکه ژیلسوون در درجه اول یک فیلسوف است، آن هم نه فقط به عنوان متخصص فلسفه و کلام در قرون وسطی، بلکه نظر او به تاریخ از هر نوعی که باشد صرفاً جنبه فلسفی دارد. به نحوی می‌توان گفت که تبحر در نزد ژیلسوون فقط در جهت تثبیت افزایش قدرت و خاصیه اصالت تعمق اوست، چه تفکر فقط در کوشش در فعل توسع خود اعتبار می‌یابد، ضمن اینکه البته بیش از پیش از تبحر نیز باید تغذیه کند. دقت در تاریخ فلسفه منجر به کشف فعلیت انکارناپذیر افکار می‌شود و حضور چیزی جز قصد و اراده برای شرکت در حماسه ذهنی انسان نیست. اینکه ژیلسوون از اثبات می‌رسد که ترایش‌های عمیق فرهنگی و روحی جهان خاکی به اثبات می‌رسد و اینکه ترایش‌های عمیق فرهنگی و روحی او نیز بیش از پیش - با وجود محدودیت‌های مسلم او - کاملاً موجه به نظر می‌آید.

کتاب حاضر با عنوان فارسی «هستی در اندیشه فیلسفان» برای اولین بار به سال ۱۹۴۸ در کانادا منتشر شده است ولی همانطوری که در مقدمه آن آمده، به یک باره نوشته نشده بلکه کلاً از قسمت‌هایی تشکل یافته که به مرور آماده گردیده‌اند. به هر ترتیب انتشار آن به دوره‌ای تعلق دارد که ژیلسوون بیش از شصت سال داشته و تجربه‌های زیادی اعم از تحقیق و

۱- می‌توان در این مورد به مقاله‌ای از ژیلسوون اشاره کرد که درباره «اگزیستانسیالیسم» نوع سارتر نوشته و نشان داده که از طریق آن یک بار دیگر نوعی فلسفه «اصالت ماهیت» خود را - به ناحق - جایگزین فلسفه «اصالت وجودی» کرده است (این مقایسه ضمیمه کتاب «وجود و ماهیت» l'etre et essence او منتشر شده است)

تدریس را پشت سرگذاشته و تسلط همه جانبه نسبت به مطالب پیدا کرده بوده است. او موفق می شود خواننده احتمالی خود را فراتر از منطق ظاهری مطالب ببرد و با آشنا کردن او با گوش و کنارهای ناشناخته و نانوشه مسائل، امکان دریافت و فهم آنها را - در درجات بسیار عمیق تر از حد متدائل - فراهم آورد، به نحوی که در انتهای نظر می رسد که به مرور وسعت و عمق و معلومات مؤلف به نحوی در افق ذهنی خواننده - بدون اینکه او از ابتداء متوجه باشد - انعکاس یافته که همین را شاید بهترین ضابطه و ملاک برای ارزیابی یک اثر اصیل فلسفی باید دانست و آن هم به دلیل بسیار ساده ای که کلاً اگر فلسفه ایجاد تأمل و تفکر نکند، اصلاً نمی تواند فلسفه به حساب بیاید.

کتاب حاصل از شش فصل تشکیل شده که براساس عنایین مختلف آنها می توان با جزو حاصل از بحث ها آشنا شد. ضمناً باید دانست که مترجم برای تفهیم افکار مؤلف، در متن شارسی به تفاوت های معنائی میان اصطلاحات «هستی»^۱ و «وجود»^۲ و «جهود»^۳ قایل شده که خواننده احتمالی باید از ابتداء به این تفاوت ها توجه داشته باشد و آلا مثلاً عنایین فصول چهارم و پنجم یعنی «وجود در برابر هستی» و «هستی و وجود»، مبهم و غیرقابل فهم باقی خواهد ماند. البته در تمام این فصول، به نحوی نظر اصلی معطوف به مسأله «هستی» و «وجود» است، زیرا در هر صورت هستی در هر چیزی وجود دارد و آن رکن نهائی واقعیت تلقی می شود و به همین سبب هر بار نسبت آن با یکی از مفاهیم مهم فلسفه عمومی - که معمولاً مستقل نیز مطرح و بحث می شوند - مورد بررسی و تأمل قرار گرفته است، مثلاً در فصل اول و دوم «هستی و واحد» و «هستی و جوهر» و غیره...

آنچه در مجموع از لحاظ روش کار مؤلف واقعاً جالب توجه است، برقراری نوعی تعادل سازنده میان «تبحر» و «تأمل» - شاید حتی بتوان گفت «ایرات» و «ابداع» - است که در نزد کمتر استادی در این مورد به اندازه ژیلسون چنین مهارتی دیده می‌شود. منظور، همانطوری که قبلاً نیز اشاره کردیم، نحوه بسیار خاص استفاده ژیلسون از تاریخ فلسفه و گوشه و زوایای پنهانی آن است که گاهی به سهولت دریافت نمی‌شوند و یا در مظان تحريف قرار می‌گیرند. ژیلسون خود، در مقدمه کتاب اشاره می‌کند که ممکن است «چه بسا مرتب اشتباهات تاریخی شده باشد، اما مرتب اشتباه مهلک جایگزینی تاریخ به جای فلسفه نشده است زیرا تنها تعهد تاریخ فهمیدن و فهماندن است؛ در حالی که فلسفه، باید انتخاب کند و التفات به تاریخ برای دلایلی که مؤذی به یک انتخاب می‌شود، دیگر تاریخ نیست، بلکه فلسفه است»؛ او همچنین اعتقاد دارد که از تاریخ پرسیده می‌شود که چه باید باشد، ممکن است اینکه معین شود چه باید باشد.

البته کتاب حاضر به معنای محدود کلمه تاریخی نیست، ولی از هر کتاب تخصصی دیگر در این زمینه به بسط آنچه از مثالهای تاریخی استفاده شده است و با عمق و درایت خاصی از آنها صحبت به میان آمده است. مهم‌تر اینکه به جای نقل قول‌های ساده، مطالب براساس حرکت جوهری «تفکر»، از متفکری به متفکر دیگر، مورد بحث و بررسی قرار گرفته و نکات بسیار بدیعی در این زمینه عنوان شده است.

مثلاً در فصل اول، ژیلسون با استادی، نحوه گذر تفکر را از موضع پارمینیس به نظرگاه افلاطون شرح داده و از او به افلاطین و افلاطونیان متأخر از جمله به ابرقلس - با وجود تفاوت‌های زیربنائی انکارناپذیر - رسیده است. همچنین حتی گاهی تبحر را کاملاً با تعهد خود همراه کرده، اشاره به موضع متفکران رسمی مسیحی چون اگوستینوس و توماس آکوینی می‌کند، بدون اینکه در هیچ مورد مصادره به مطلوب کرده

باشد.

از این لحاظ خواننده، ضمن تحسین قدرت تخصصی مؤلف، - حتی اگر با او موافق نباشد - به این فکر می‌افتد که شاید در فلسفه، به معنایی به جای ضابطه حقیقت و خطأ، بهتر است ضوابطی درنظر گرفته شود که از سطحی اندیشی شروع شده و در طیفی از درجات به تعمق و تأمل هرچه بیشتر می‌رسد، زیرا فلسفه در واقع همیشه بازگشت به فلسفه و ادامه راه آن است و یا حتی همانطوری که از قدیم تصور کردند، آن فقط شکوفانی آغازین جاودان خرد است. زیرا تفکر فلسفی مستلزم تعابس اجتناب‌ناپذیر میان افکار مختلف است و در این مهم، نه الزاماً تقابل مطرح است و نه حتی صرفاً تعامل، بلکه در اینجا انعکاس بیشتر به معنای اشراف به امکنات ذهن انسان و درجهت ارزیابی آنهاست. تفکر از این لحاظ به ناچار همیشه تفکر و ادامه آن است؛ از این لحاظ «عشق به حکمت» همان اتكاء و ایمان باشد که است و مادامی که این شعله درونی فروزان است، امید بر هر نوع بیم و هدف افتراق می‌آید و ادامه راه همان مطلوبی تلقی می‌شود که به نحو اجتناب‌ناپذیر فهم آمده است. حفظ طراوت آغازین تفکر، ضامن اصالت آن و صلابت انکار‌ناپذیر اراده‌ای است که برای نیل به آن، کمر همت بسته است. به همین علت در جامعه‌ای که فلسفه شأن و منزلت اصلی خود را کسب نکرده است، هیچ رشته دیگری نیز به معنای واقعی فعلیت نخواهد یافت، زیرا عدم توجه به فلسفه دلالت بر این دارد که اصلاً ذوق به تحقیق و تفحص فروکش کرده است و پژوهش - حتی از نوع تجربی آن - دیگر معنای ماحصلی به دست نخواهد آورد.

شاید در اینجا یادآوری یک مطلب نیز برای خوانندگان خالی از فایده نباشد و آن اینکه هانری کربن، فیلسوف و شرق‌شناس فقید فرانسوی شاگرد مستقیم ژیلسوون بوده و در کلاس‌های او به مرور به اهمیت

فلسفه‌های اسلامی - ایرانی و تأثیر فوق العاده ابن سینا در قرون وسطای غربی پی برده و از این رهگذر با یادگیری زبانهای عربی و فارسی، عملاً سرنوشت علمی و فرهنگی خود را رقم زده است. آثار او خاصه برای فهم سنت‌های تفکر ایرانی حائز اهمیت فوق العاده است. کریم در مقدمه‌ای که برای کتاب «المشاعر» صدرآ به زبان فرانسه نوشته^۱ با اشاره مستقیم به کتاب «وجود و ماهیت»^۲ ژیلسوون، خواسته است با دقت در مطالب آن در جهت بهتر فهم‌اند گرایش «اصلات وجودی» صدرآ به خوانندگان خارجی، راه جدیدی را پیدا کند.

منظور از این یادآوری، تأکید بر اهمیت ترجمه‌ای است که همکار جوان ما آقای دکتر سید‌حمدی طالب‌زاده، با دقت و علاقه فراوان تهیی کرده‌اند. ایشان حتی المقدور، ضمن وفاداری به متن اصلی و مراجعات سبک خاص منعقد در بیان مطالب، در مواردی نیز که به متفکران اسلامی اختصاص دارد، گامی پیشرفتی صفحات، برداشت خاص مؤلف را، از لحاظ فنی و به نحو دقیق مورد انتقاد قرار داده و مطالب زیاد آموزنده‌ای را شخصاً عنوان کرده‌اند که بسیار در خور آمده است. از جمله مطالبی که در فصل سوم در مورد افکار ابن سینا در حاسیه‌ها، مولانی آورده شده نمایانگر تبحر و درایت خاص مترجم در فلسفه ابن سینا است که از ارزش انکار ناپذیری برخوردار است. در خاتمه ضمن تحسین برای کاری که مترجم محترم انجام داده‌اند، امیدوارم، متعاطیان جوان ما در رشته فلسفه، خاصه آنهائی که واقعاً استعداد و شهامت تحصیل در این رشته را دارند، بیش از پیش از محتوای کتابی که آماده شده، در جهت درست، استفاده نمایند که سیر در «هستی» از طریق «اندیشه فیلسفان» برای

۱- این مقدمه را نگارنده به زبان فارسی ترجمه کرده است. (از انتشارات خردنامه صدرآ (۱۳۸۱)

2- l'être et l'essence

هستی در اندیشه فیلسوفان

دoustdaran filosofe nahiyat tashviqu xواهد بود که در واقع بی نیاز از تشویق
به نوع دیگر هستند.

کریم مجتهدی

تهران ۸۴/۶/۲۶